

Commentaar op "CIRCULAIRE RISICOBEBEERSING LITHIUM-ION ENERGIEDRAGERS"
T.b.v. internetconsultatie.

Pag. 1 paragraaf 1.2:

"Het adviserend karakter van deze circulaire betekent dat het bevoegd gezag ook andere keuzes kan maken."
Vraag: Indien nu andere keuzes worden gemaakt (bijv. een ander blussysteem in een kluis), en binnen de toekomstige PGS-37 wordt deze variant niet ondersteund, dient het bedrijf dan bij het in werking treden van de PGS-37 haar bedrijfsvoering hierop aan te passen?

Pag. 2 paragraaf 3.2:

"Niet uitgesloten moet worden dat met de totstandkoming van de PGS-37 een nadere invulling van de risicobeperkende maatregelen zal volgen."
Kan dit betekenen dat keuzes die op dit moment gemaakt worden, in het kader van de PGS-37 gewijzigd dienen te worden indien deze niet eensluidend zijn? En als dit zo is, wordt hiervoor een overgangperiode overwogen?

Pag. 4 2^e alinea:

"Dagelijkse werkvoorraden worden uitgezonderd van de werkingssfeer van de circulaire."
Op pagina 9 wordt voorts gesproken over *werkvoorraad: de voorraad die ten behoeve van de bedrijfsvoering of productie in een werk- of productieruimte wordt opgesteld. Een kenmerk van een werkvoorraad is daarbij een niet meer dan noodzakelijk aantal verpakkingen is geopend.*
Deze omschrijving is niet volledig en biedt meer ruimte voor opstelling van een voorraad dan omschreven in voorschrift 3.1.3 van de PGS-15. In principe kan nu een hoeveelheid worden opgesteld in de productie die groter is dan de hoeveelheid die op een dag kan worden verwerkt.
Verzocht wordt hier meer duidelijkheid te geven.

Pag. 5 Tabel 1:

De grotere risico's van cellen of batterijen "voor vernietiging/recycling of beschadigd/defect" wordt in de tekst duidelijk, maar dit zou in onze ogen een nog prominentere duiding kunnen krijgen door deze in de tabel in de linker kolom eveneens vet te plaatsen, en mogelijk ook in de tekst een aparte paragraaf te geven.

Pag. 10 4^e alinea:

"Als niet meer dan 10.000 kg per opslagvoorziening aanwezig is, betekent dit overigens ook dat er geen vergunningplicht aan de orde is op grond van het Bor, bijlage I, categorie 4.4, onder j."
Vergunningplicht kan toch ontstaan op grond van categorie 28.1, onder a lid 4, respectievelijke categorie 28.4 onder a lid 5 van het Bor, met als voorwaarde dat meer dan 5 m³ batterijen binnen de inrichting wordt opgeslagen (Cat. 28.10 onder 10a; uitgezonderd het opslaan van ten hoogste 5 kubieke meter batterijen)?
Het is even de vraag hoe deze 5 m³ precies geïnterpreteerd moet worden, maar we zien verschillende inzamelbedrijven van oude of beschadigde energiedragers die deze grens voor opslagomvang zullen overschrijden.

Pag. 11 3^e alinea:

"De blussystemen die kunnen worden toegepast in een opslagvoorziening en de eisen waaraan deze systemen moeten voldoen, zijn verder uitgewerkt in de PGS-14¹²."
Er bestaan nog veel discussies over de functionaliteit van een specifiek VBB-systeem bij Lithium-ion opslagen. Dit aangezien water de brand feitelijk niet blust, maar koelt. Op deze wijze kan gewacht worden totdat de reactie van de lithium-brand volledig is verlopen. De PGS14 voorziet nog niet in een adequate aanduiding van een geschikt systeem voor een brandsituatie met lithium-in batterijen. Deze branden zijn niet vergelijkbaar met een brand van ADR klasse 9 stoffen, zoals deze wel wordt benoemd in tabel 5.1 van PGS14.
In de circulaire worden twee systemen benoemd, waarvan de effectiviteit bekend is (Sprinkler en Deluge systeem). Beiden zijn gebaseerd op het koelen met water, en het onder water zetten van de energiedragers. Vraag is of het opnemen van de verwijzing naar de PGS14 op dit moment een adequate handreiking biedt?

Naast deze systemen worden ook proeven getoond met andere systemen, waaronder een gecondenseerd aerosol-systeem. Kan een dergelijk systeem op grond van een goedgekeurd UPD duurzaam worden toegepast?

Pagina 14 6^e alinea:

“Erkend wordt dat voor energiedragers die bijvoorbeeld in elektronica, zoals laptops, zijn bevestigd het moeilijker is om deze apart op te slaan. Steeds zal het gaan om een afweging tussen praktische haalbaarheid en veiligheidswinst, waarbij bijvoorbeeld ook de spreiding van de gemonteerde energiedragers in de ruimte waarin de apparaten zijn opgeslagen een rol speelt.”
Waarom wordt voor deze opslag geen gebruik gemaakt van reeds bestaande verplichtingen vanuit de ADR, en in het bijzonder de Bijzondere Bepaling 188? De verpakking dient uitgevoerd te zijn volgens P903. Dit vormt volgens de ADR voldoende basis om de elektronica bij elkaar op te kunnen slaan.

Met vriendelijke groet,

ing. C.L.J.A. (Coen) Kouwenberg
Technisch adviseur omgevingsveiligheid
Team Leefomgevingskwaliteit

Omgevingsdienst Midden- en West-Brabant

Spoorlaan 181 5038 CB | Postbus 75 5000 AB | Tilburg

I: www.omwb.nl | T: 013 20 60 451 | E: c.kouwenberg@omwb.nl

zichtbaar samen werken aan een schone, veilige en duurzame leefomgeving

aangesloten bij:

Pag. 23 één na laatste alinea:

"Daarnaast worden in bijlage I, onderdeel C, categorie 4.4, onder j, inrichtingen als vergunningplichtig aangewezen indien – kort gezegd – er opslag plaatsvindt van meer dan 10.000 kg verpakte gevaarlijke stoffen in een opslagvoorziening of brandcompartiment."

Zie voor commentaar onder "Pag. 10 4^e alinea".

Pag. 27 paragraaf 3.5

In deze paragraaf vindt een afleiding plaats op grond van het BEVI, waaruit volgt dat voor opslagvoorzieningen met een omvang groter dan 10.000 kg verpakte brandbare gevaarlijke stoffen, en het oppervlak kleiner is of gelijk aan 2.500 m², geen onderbouwde relatie kan worden vastgesteld tussen de afstanden uit de Revi-tabel en de risico-afstanden in verband met een batterijenopslag.

Vraag is of hierop een correctie zal gaan plaatsvinden in Bijlage XII van het BKL? Vooral de afstand van het gifwolkaandachtsgebied is bepalend voor de omgevingsveiligheid en de maatregelen die binnen dat gebied noodzakelijk zijn. Met welke afstand kan voorlopig rekening worden gehouden?